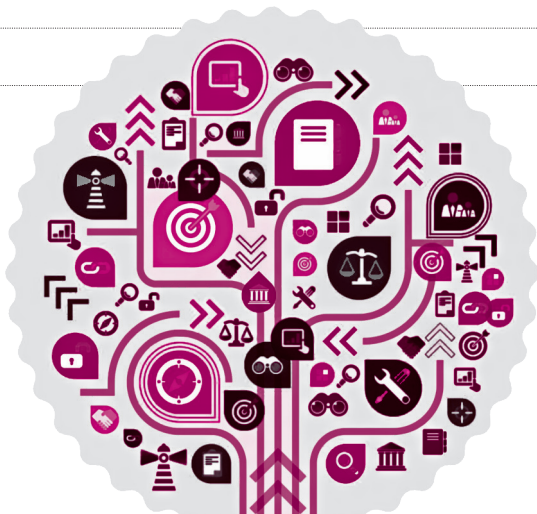

عوامل مؤثر

بهبود کیفیت

گزارش حسابرسی عملکرد

جمال محمدی

مقدمه

حسابرسی عملکرد با معیارهای صرفه اقتصادی، کارایی و اثربخشی می‌تواند در روشها و تصمیمهای مدیران دواير دولتی در مصرف بهینه و هدفدار اعتبارها مؤثر واقع شده و آن را به سمت اتخاذ شیوه‌ای سوق دهد که منجر به کاهش ضایعات، افزایش بهره‌وری، کاستن از هزینه‌ها و بالآخره تحقق اهداف مورد نظر سازمان تحت مدیریت به نحو مطلوب گردد. بدین ترتیب، سیستم نظارتی دیوان محاسبات از شیوه کنترل سنتی که به اعتقاد اغلب صاحب نظران «عامل محدودیت» شناخته می‌شود، به مفهوم نوین از کنترل یعنی «عامل هدایت» تغییر یافته تا شرایط لازم برای تحقق اهداف و کسب نتایج برنامه‌ها و فعالیتهای مصوب دولت فراهم گردد (فاوچی، ۱۳۸۴).

امروزه به علت رشد و توسعه برنامه‌های دولت، حسابرسی بخش عمومی متحول شده و حوزه خود را فراتر از حسابرسی مالی یا رعایت قرار داده و به سمت حسابرسی عملکرد مدیریت جهت نظارت مؤثر و کارآمد، سوق داده است. با ظهور حسابرسی عملکرد، قلمرو جدیدی در پیش روی حسابرسان قرار گرفته؛ زیرا با اجرای آن انتظار می‌رود که حسابرسان دیوان محاسبات کشور میزان کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی واقعی طرحها، پروژه‌ها و برنامه‌های دستگاه اجرایی و پیامدهای مدیریت صحیح بر منابع را ارزیابی کنند و برای کنترل و بهبود عملکرد آنها پیشنهادهای ارزنده‌ای ارائه نمایند. از این رو، نقش دیوان محاسبات کشور با اجرای حسابرسی عملکرد، کمک شایانی به اجرای صحیح قوانین و مقررات حاکم و ارائه خدمات مؤثر و به موقع و بهبود رویه‌های وزارتخانه‌ها و دستگاههای اجرایی و ایجاد ارزش افزوده از طریق افزایش اطمینان در عموم مردم است.

در نتیجه، حسابرسی عملکرد ابزاری مهم است که شرایط را برای بهبود حسابداری مهیا کرده و به ایجاد نظام حاکمیتی پاسخگو در قبال منابع عمومی کمک می‌کند (محمدی، ۱۳۹۱). حسابرسی عملکرد تعریفهای متعددی دارد که عبارتند از ارزیابی میزان رعایت هدفها، سیاستها، روشهای سازمان و یا قوانین و مقررات مربوط؛ ارزیابی اثربخشی سیستمهای برنامه‌ریزی و کنترل مدیریت و ارزیابی کیفیت گزارشهای مدیریت از نظر درخور اعتماد و مربوط بودن (رحیمیان، ۱۳۸۲). حسابرسی عملکرد یعنی حسابرسی کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی.

حسابرسی صرفه اقتصادی فعالیتهای اداری در انطباق با اصول و رویه‌های مدیریتی سالم و سیاستهای مدیریتی است و حسابرسی

کارایی در مورد استفاده از منابع انسانی و مالی و سایر منابع، شامل ارزیابی سیستمهای اطلاعاتی، سنجشهای عملکرد و روشهای نظارتی و ضوابطی است که توسط واحدهای حسابرسی شده برای رفع کاستیهای شناسایی شده به کار می‌روند؛ اما حسابرسی اثربخشی عملکرد در رابطه با دستیابی به هدفهای واحدهای حسابرسی شده و حسابرسی آثار واقعی فعالیتها در مقایسه با آثار مورد انتظار می‌باشد (کرباسی، ۱۳۹۰). در ادبیات علمی نیز حسابرسی عملکرد به شیوه‌های مختلفی تعریف شده است. به عنوان مثال، **وارینگ و مورگان** (Waring & Morgan, 2007) حسابرسی عملکرد را به عنوان ارزیابی نظام‌مند و هدفمند فعالیتها یا فرایندهای یک برنامه یا یک فعالیت برای تعیین کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی فعالیتها، تعریف کرده‌اند. این تعریف در کنار توصیه‌هایی برای بهبود کار مدیران، وزیران و قانونگذاران، کسانی را که مسئول اجرای توصیه‌ها یا اطمینان یافتن از حسابدهی برای فعالیت صحیح هستند نیز شامل می‌شود (Daujotaite & Macerinskiene, 2008).

امروزه، ارزیابی کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی باید بخشی از فرایند عادی مدیریت هر واحد تجاری در بخش عمومی و خصوصی باشد و مدیران، بررسی عملکردها را به عنوان یکی از مسئولیتهای خود برای کنترل فعالیتها تلقی کنند و ارزیابی مستقل عملکرد مدیران از طریق واحد حسابرسی داخلی یا حساب‌رسان عملکرد صورت گیرد (بنی فاطمی‌کاشی، ۱۳۸۲). با این حال، حسابرسی عملکرد ضمن آنکه نشانگر ارزیابی فرایندهای مدیریت عملکرد است، از یک مجموعه مفاهیم دیگری استفاده می‌کند که اجزای فرایندها و خروجیهای آن را توصیف می‌کند (ابعاد خروجیها شامل کمیت و کیفیت است. کمیت به مقدار و حجم یا تعداد خروجیهای تولید شده اشاره دارد. کیفیت به ویژگیهای متعدد خروجیها مثل اتکاپذیری، دقت، به موقع بودن و ایمنی اشاره می‌کند). نکته کلیدی این مفهوم، یافته‌های حسابرسی و عناصر تشکیل دهنده آن است (Waring & Morgan, 2007).

معیارهای حسابرسی عملکرد

در یک روند، مقایسه زمان کاری با زمان هدررفته واقعی یا مقایسه عملکرد گروه آزمون با گروه کنترل، ایجاد کرد (کرباسی، ۱۳۹۰).

از طرفی، معیارها مجموعه‌ای از شاخصها هستند که حساب‌رسان یافته‌های خود را با آن می‌سنجند تا به نتیجه‌گیریهای منطقی دست یابند (Raaum & Campbell, 2006). از آنجایی که معیار مبنای قضاوت است، حسابرسی عملکرد نیز شکلی از قضاوت است. هر پروژه، برنامه و واحد اقتصادی، عملکردی خوب، مناسب و یا بد دارد و در نتیجه حساب‌رسان عملیاتی نیز باید، برای امر قضاوت خود در حساب‌رسیها به طور صریح یا ضمنی، از معیار استفاده کنند. از این رو، این معیارها هسته مرکزی کل فرایند حسابرسی عملکرد را شکل می‌دهند.

معیارهای حسابرسی را می‌توان از جنبه‌های مختلف عملیات واحد اقتصادی به کار برد. معیار برای سنجش کیفیت و به موقع بودن اطلاعات به کار می‌رود و امانتداری و درستکاری مدیران را ثابت می‌کند. طبق استانداردهای پذیرفته شده

مؤلفه اصلی حسابرسی عملکرد، یافته‌های حسابرسی است. یافته‌های حسابرسی متشکل از عناصر استاندارد از جمله معیار، شرایط، علتها و معلولها است. ساختار یافته‌های حسابرسی به وسیله هدفهای حسابرسی و مدلی که حسابرسی با استفاده از این عناصر برپا شده است، تعیین می‌شود. معیار شاخص ایده‌آلی است که عملیات واقعی در برابر آن سنجیده خواهد شد. معیار می‌تواند شامل انتظارها، استانداردها، قوانین، خط‌مشی‌ها، محکهای مقایسه، هدفهای برنامه یا میانگین عملکرد در برنامه‌ها یا نهادهای مشابه باشد.

در طراحی روشهای زمینه‌ای، حساب‌رسان ضوابط جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌ها را برای رسیدن به هدفهای حسابرسی طراحی می‌کنند. معیار را می‌توان به واسطه محک زدن به کمک برنامه‌های مقایسه‌پذیر، انتظارها یا نیازهای مشتری، تعیین هدف برنامه، شناسایی هدفهای تنظیم شده داخلی، مقایسه واحدهای مقایسه‌پذیر انفرادی در داخل یک سازمان، تعیین استانداردهای صنعت یا بخش، مقایسه با روندهای تاریخی، شناسایی عملکرد بهینه یا میانگین عملیات حاصل

حسابرسی دولتی که توسط دیوان محاسبات امریکا تدوین شده، نمونه‌هایی از معیارهای ممکن برای بخش عمومی به‌شرح زیر بیان شده است (Zuraidan & Takiah, 2007):

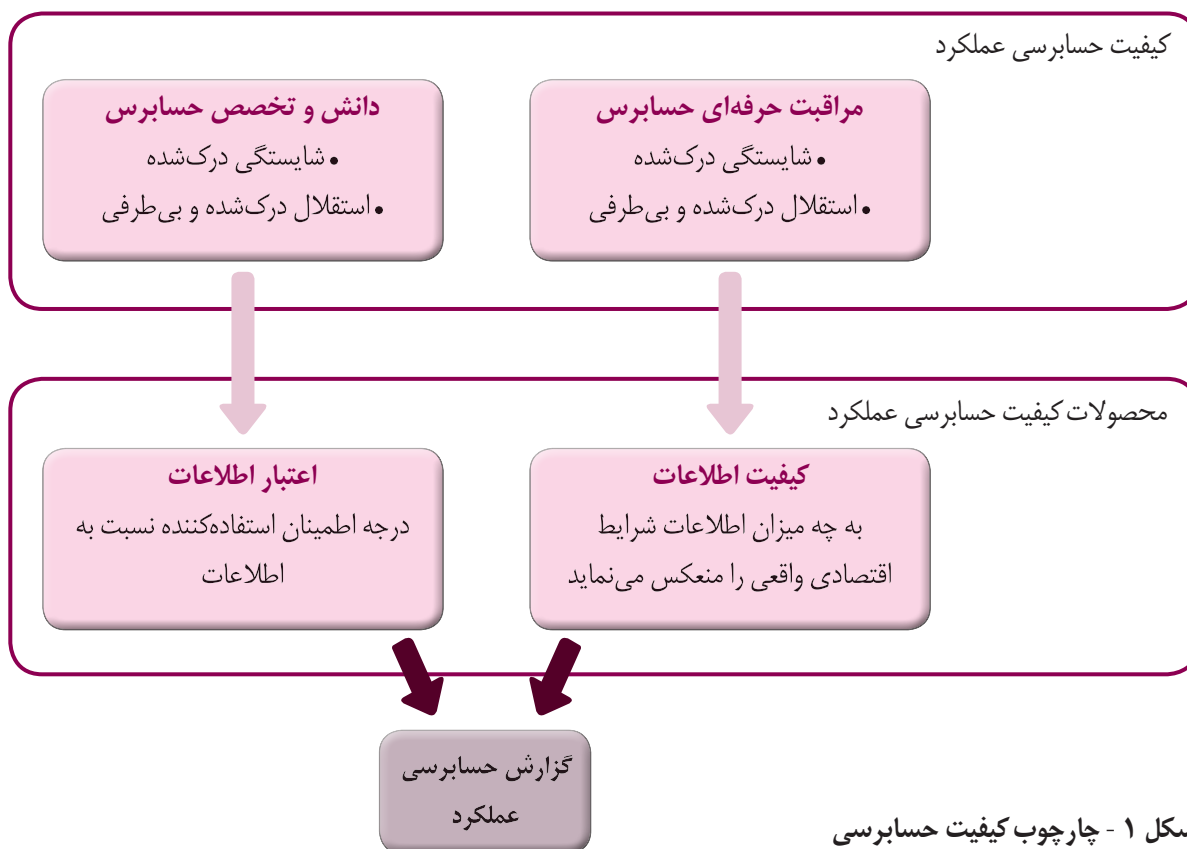
- الف- انتظارها یا هدفهای وضع‌شده به‌وسیله قوانین و یا مقررات تعیین‌شده از سوی مدیریت،
- ب- استانداردها و هنجارهای فنی،
- پ- نظر کارشناسان،
- ت- عملکرد سالهای قبل،
- ث- عملکرد سایر واحدهای اقتصادی مشابه، و
- ج- عملکرد در بخش خصوصی.

ویژگی معیارهای خوب

به اعتقاد بنی‌فاطمی کاشی (۱۳۸۲)، ویژگیهای معیارهای خوب عبارتند از:

- **اطمینان‌پذیری**: معیارهای درخور اتکا زمانی که به‌وسیله سایر حساب‌رسان در همان شرایط مورد استفاده قرار گیرند و

- به نتیجه ثابتی منجر شوند.
- **بی‌طرفانه بودن**: معیارهای بی‌طرف از هر نوع جهت‌گیری حساب‌رسان یا مدیران مبری هستند.
- **مفید بودن**: معیارهای مفید دارای یافته‌ها و نتایجی در راستای نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان هستند.
- **درک‌پذیر بودن**: معیارهای درک‌پذیر، معیارهایی هستند که دارای توضیح روشنی هستند و معانی با تفاسیر مختلف ندارند.
- **مقایسه‌پذیری**: معیارهایی مقایسه‌پذیرند که سازگار با معیارهایی هستند که در سایر سازمانها یا فعالیتهای مشابه یا در حسابرسیهای عملکرد قبلی سازمان، به‌کار می‌روند.
- **کامل بودن**: کامل بودن به توسعه تمام معیارهای مهم متناسب با جهت ارزیابی عملکردها در شرایط مختلف مربوط می‌شود.
- **پذیرفتنی بودن**: معیارهای پذیرفتنی، معیارهایی هستند که مورد پذیرش واحد حسابرسی‌شونده، قانونگذار، استفاده‌کنندگان عمومی و ... هستند.

شکل ۱ - چارچوب کیفیت حسابرسی

کیفیت حسابرسی عملکرد

پیشنهادهای ارائه شده توسط استفاده‌کنندگانی که در زمینه موضوعهای مطرح‌شده از دانش کافی بهره‌مند نیستند، قابل فهم باشند.

کارایی: آیا منابع تخصیص یافته به حسابرسی با توجه به اهمیت و پیچیدگی کار، منطقی بوده‌اند؟
اثربخشی: آیا یافته‌ها، نتایج و نظریه‌های واحد حسابرسی شده، دولت و سایرین، بیانگر واکنشی مناسب بوده است؟

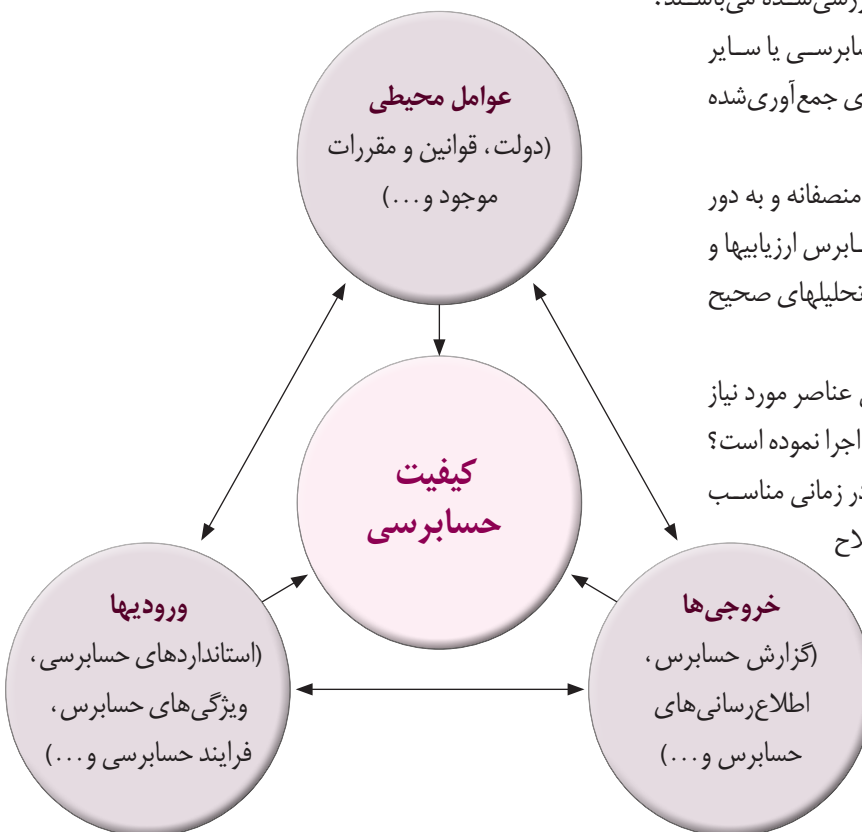
بنابراین حسابرسان دیوان محاسبات کشور باید سیاستها، سیستمها و رویه‌هایی را به کار بندند که عوامل کیفی فوق را تقویت و در کلیه مراحل حسابرسی، شامل زمان‌بندی کار، برنامه‌ریزی، اجرا، ارزیابی یافته‌ها، نتیجه‌گیری و گزارش‌دهی و پیشنهادهای حسابرسی، کنترل‌های کیفیت را اجرا نمایند؛ زیرا ارائه گزارش حسابرسی عملکرد باکیفیت، می‌تواند منجر به بهبود اداره امور و پاسخگویی بخش دولتی از طریق ارزش افزوده باشد (اسدی، ۱۳۹۱).

اجزای کیفیت حسابرسی عملکرد را می‌توان به داشتن مراقبت حرفه‌ای و دارا بودن دانش و تخصص حسابرس در مشخص کردن نارسایی‌های عملیاتی و مشخص کردن نقاط بحرانی و مشکل‌آفرین طبقه‌بندی نمود. اجزای مذکور، دو محصول کیفیت حسابرسی عملکرد تلقی می‌شود (شکل ۱) که رعایت کامل آن در اجرای حسابرسی عملکرد، بر کیفیت گزارش تأثیر بسزایی می‌گذارد (Schilder, 2011).

همنمودهای کیفیت حسابرسی - Guidelines on Audit Quality, 2004) کیفیت را مرتبط با چند ویژگی ذاتی و اصلی حسابرسی می‌دانند که این ویژگیها عبارتند از:
اهمیت: موضوع حسابرسی شده تا چه میزان حائز اهمیت می‌باشد. این معیار می‌تواند از طریق اندازه مالی واحد مورد حسابرسی و تأثیری که عملکرد آن واحد بر عموم جامعه یا بر موضوعهای اصلی مالی داراست، مورد ارزیابی قرار گیرد.
قابلیت اعتماد: آیا نتایج و یافته‌های حسابرسی، انعکاسی صحیح از شرایط واقعی موضوع بررسی شده می‌باشند؟
بی طرفی: آیا حسابرسی به صورت منصفانه و به دور از تبعیض انجام شده است؟ آیا حسابرس ارزیابیها و نظرهای خود را بر مبنای حقیقت و تحلیل‌های صحیح انجام داده است؟

دامنه: آیا کار حسابرسی به طور کامل عناصر مورد نیاز یک حسابرسی موفق را برنامه‌ریزی و اجرا نموده است؟ به موقع بودن؛ آیا نتایج حسابرسی در زمانی مناسب که جهت تصمیم‌گیری‌ها یا اصلاح ضعف‌های مدیریت مورد نیازند، ارائه شده است؟

وضوح: آیا گزارش حسابرس در ارائه نتایج، شفاف و مختصر بوده است؟ این مورد شامل اطمینان از این است که آیا دامنه، یافته‌ها و

شکل ۲- عوامل مؤثر بر کیفیت حسابرسی

عوامل مؤثر بر بهبود کیفیت گزارش حسابرسی عملکرد

به‌طور مفهومی، کیفیت حسابرسی عملکرد را می‌توان از سه جنبه اساسی بررسی نمود: ورودی‌ها، خروجی‌ها و عوامل محیطی (Schilder, 2011) که در شکل ۲ نشان داده شده است.

به‌جز استانداردهای حسابرسی، ورودی‌های دیگری برای کیفیت گزارش حسابرسی عملکرد وجود دارد. یکی از آنها، ویژگی‌های شخص حسابرس مانند مهارت و تجربه وی، ارزش‌های اخلاقی (رعایت آیین رفتار حرفه‌ای) و طرز تفکر او (قضاوت حرفه‌ای) است. یکی دیگر از این عوامل مهم، فرایند حسابرسی عملکرد است. این فرایند شامل صحت روش‌شناسی حسابرسی، میزان تأثیر روش‌های حسابرسی استفاده‌شده و میزان دسترسی به شواهد حسابرسی مورد نیاز، چگونگی تعیین معیارهای مناسب و مربوط حسابرسی عملکرد و همچنین چگونگی استفاده از این معیارها در ارزیابی کارایی و اثربخشی و صرفه اقتصادی عملکرد مدیریت است.

خروجی‌های حسابرسی عملکرد مدیریت که به‌عنوان توصیه‌هایی ارزنده جهت بهبود عملکرد ارائه می‌شود نیز پیامدهای مهمی برای کیفیت حسابرسی دارند؛ چرا که خروجی‌ها توسط استفاده‌کننده در ارزیابی کیفیت حسابرسی در نظر گرفته می‌شوند. برای مثال، چنانچه گزارش حسابرس به‌طور شفاف نتیجه کار حسابرسی را بیان کند و همچنین نتایج و یافته‌های این حسابرسی، انعکاسی صحیحی از شرایط واقعی موضوع بررسی شده باشد، به‌طور قطعی می‌تواند اثری مثبت روی کیفیت حسابرسی داشته باشد. همین‌طور، ارتباط حسابرسان با ارکان راهبری در مورد موضوعیهایی همچون جنبه‌های کیفی گزارش‌های مالی و نقاط ضعف کنترل‌های داخلی می‌تواند اثر مثبتی روی کیفیت این نوع حسابرسی داشته باشند. بنابراین ارائه یک گزارش حسابرسی عملکرد با کیفیت می‌تواند در بهبود فرایند عملیات مفید و مؤثر واقع شود و از اتلاف منابع جلوگیری نماید.

به‌طور گسترده‌تر، عوامل محیطی وجود دارند که بر کیفیت این نوع حسابرسی تأثیر گذارند. به‌عنوان مثال، نظارت مناسب ارکان راهبری، کیفیت حسابرسی را بهبود می‌بخشد؛ به‌ویژه اگر فضایی شفاف و دارای ارزش اخلاقی در داخل واحد مورد رسیدگی به‌وجود آید. از طرفی، رعایت کامل

قوانین و مقررات و افشای کامل حقایق در خصوص عملیات نیز می‌تواند بر بهبود کیفیت این قبیل حسابرسی تأثیر مثبت داشته باشد و برعکس، استفاده از یک چارچوب گزارشگری که به بهبود موارد افشای شفاف و کامل کمکی ننماید، ممکن است بر کیفیت حسابرسی به‌عنوان یک عامل خارجی اثری معکوس گذارد (اسدی، ۱۳۹۱).

نتیجه‌گیری

گزارش‌های حسابرسی عملکرد، ارزیابی مستقلی از حیطه فعالیت بخش دولتی بوده و تلاش می‌کند تا مدیریت منابع را بهبود بخشد و از طریق ارائه راهنمود برای بهبود عملکرد و روش‌ها، ارزش سازمان‌های دولتی را افزایش دهد. همچنین، حسابرسی عملکرد موجب تقویت پاسخ‌دهی مسئولان و مدیران بخش دولتی به لحاظ عملکرد آنها و نیز اعلام نتایج حاصل از اجرای صحیح قوانین و مقررات توسعه به‌ویژه قوانین در دسترس به اهداف مدنظر قانونگذاران می‌باشد؛ لذا هدف از حسابرسی عملکرد، ارزیابی عملکرد سازمان حسابرسی‌شده و مدیریت آن در قالب کارایی، اثربخشی و صرفه اقتصادی و نیز ارائه توصیه‌هایی برای نحوه بهبود عملکرد سازمان یاد شده است.

در نتیجه، حسابرسی عملکرد یک ابزار مدیریتی پیشرفته است که به مرور زمان پیچیده‌تر می‌شود تا بتواند نیازهای جوامع مختلف و سطوح مختلف دولتی از امنیت عمومی و کارهای عمومی تا توسعه اقتصادی را برآورده کند. در این راستا، میزان دانش و تجربه حسابرسان دیوان محاسبات کشور و نحوه کاربرد آن در حسابرسی عملکرد می‌تواند بر کیفیت گزارش حسابرسی عملکرد و نتیجه گزارش حسابرسی نقش بسزایی داشته باشد. نتیجه گزارش‌های حسابرسی عملکرد در هدایت دستگاه‌های اجرایی در مسیر درست و نیل به اهداف آن مفید و مؤثر واقع خواهد شد.

به‌طور عمده، اجرای مؤثر بسیاری از شیوه‌های حسابرسی عملکرد، متکی به صلاحیت شخصی و قضاوت حرفه‌ای است. حسابرسی که مسئولیت اجرایی حسابرسی عملکرد به آن واگذار می‌شود، باید تجربه کافی و مناسب و توانایی و اختیار لازم را برای انجام مسئولیت داشته باشند. تحقق این امر منوط به به‌کارگیری حسابرسانی است که نه تنها به‌طور کامل و مناسب آموزش دیده‌اند،

با کیفیت شود. در این راستا، ویژگیهای یک حسابرسی بر این زمینه عبارت است از: کنجکاوی؛ توانایی تجزیه و تحلیل؛ توانایی متقاعدسازی؛ قضاوت خوب حرفه‌ای؛ آگاهی متعارف؛ بی‌طرفی؛ مهارت برقراری ارتباط؛ استقلال و اعتماد به نفس. علاوه بر ویژگیهای بیان شده، توانایی مشخص کردن نارساییهای عملیاتی، توانایی مشخص کردن نواحی بحرانی و مشکل آفرین، خلاقیت در تکمیل مجموعه‌ای از روشها و مهارت انتقال نتایج حاصل از حسابرسی از دیگر ویژگیهای یک حسابرس اثربخش در حسابرسی عملکرد است.

۶- با عنایت به اینکه نظام بودجه‌ریزی فعلی کشور از کفایت لازم برای ایجاد بستر مناسب برای اجرای اثربخشی حسابرسی عملکرد برخوردار نمی‌باشد، ضروری است که نظام بودجه‌ریزی کشور با اجرای کامل حکم ماده ۱۳۸ قانون برنامه پنج‌ساله چهارم توسعه اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی کشور و تنفیذ آن در قانون برنامه پنجم توسعه، در اسرع وقت اصلاح و از سمت سنتی به روش هدفمند و عملیاتی و مبتنی بر قیمت تمام‌شده خدمات تغییر پیدا کند.

۷- هدف اصلی حسابرسی عملکرد، تهیه یک اظهار نظر مستقل درباره صرفه اقتصادی، کارایی، اثربخشی در زمینه‌های درآمد-هزینه و مخارج-مدیریت منابع در راستای بهبود پاسخگویی عمومی از طریق ارائه پیشنهادهای ارزنده در گزارش با کیفیت حسابرسی در جهت بهبود عملکرد می‌باشد. لذا اجرای حسابرسی عملکرد به بررسی نظام‌مند و هدفمند برنامه‌ها، فعالیتها و سامانه‌های مدیریت و روشهای سازمانی بخش عمومی جهت تهیه یک ارزیابی مستقل به منظور دستیابی به استفاده از منابع به‌طور کارا و با صرفه و اثربخش می‌پردازد. لازم است حساب‌رسان دیوان محاسبات کشور توجه ویژه‌ای به حسابرسی عملکرد داشته باشند و با توانمند کردن هرچه بیشتر روشهای جدید حسابرسی عملکرد، سهم خویش را بیش از پیش در شکوفایی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور از طریق پیشنهادهای اصلاحی به‌موقع و همراه با رویکرد پیشگیری و جلوگیری از هرگونه تضعیف بیت‌المال، ایفا نمایند.

منابع:

- حسابرسی عملیاتی، فصلنامه حسابرس، سال پنجم، شماره ۲۰، ۱۳۸۲
- رحیمیان نظام‌الدین، حسابرسی عملیاتی ابزاری برای پاسخگویی و کمک به مدیریت، فصلنامه حسابرس، سال پنجم، شماره ۲۰، ۱۳۸۲
- فاوچی هادی، مروری بر ویژگیها و ساختار گزارشات حسابرسی عملکرد، فصلنامه دانش حسابرسی، شماره ۱۵، ۱۳۸۴
- کرباسی حسین، یعقوب پورکریم و محمدرضا عباسی، توسعه حسابرسی عملکرد و بهبود مدیریت در بخش دولتی، مجله حسابرس، شماره ۵۲، ۱۳۹۰
- محمدی جمال، نقش حسابرسی عملکرد در نیل به اهداف سازمانها، هفته‌نامه خبری تحلیلی وزارت امور اقتصادی و دارایی، شماره ۳۹۷، ۱۳۹۱
- Daujotaite D., and I. Macerinskiene, **Development of Performance Audit in Public Sector**, 5th International Scientific Conference, Business and Management, Vilnius, Lithuania, 16-17 May, 2008, p.177-185
- **Guidelines on Audit Quality**, Revised Version for the Consideration of Contact Committee of the Heads of the SAIs of the European Union, 2004
- Raaum B. and R. Campbell, **Challenges in Performance Auditing**, The Journal of Government Financial Management 55 (4) , 2006, 26-30
- Schilder A., **Audit Quality an IAASB Perspective**, www.iaasb.org, 2011
- Waring, C., and S. Morgan, **Performance Accountability and Combating Corruption**, Washington, D C: The World Bank, 2007, p. 448
- Zuraiddan M.S., and M.I. Takiah., **Audit, Judgment Performace: Assessing the Effect of Performance Incentive, Effort and Task Complexity**, Managerial Auditing journal, Vol. 22, No.1, 2007

• اسدی مرتضی و مجید دارابی، کیفیت حسابرسی، مجله حسابرس، شماره ۶۲، ۱۳۹۱

• بنی‌فاطمی‌کاشی محمدرضا، آشنایی با برخی مفاهیم اساسی